

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.922 van 27 december 2016
in de zaak A. 220.511 /IX-8942**

In zake: Sarah PORTAEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Leila Tijini
kantoor houdend te 1000 Brussel
Emile De Motlaan 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW VERENIGDE SCHOLEN URSULINEN
MECHELEN EN HAGELSTEIN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stijn Verbist en Lize Vandersteegen
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 oktober 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de delibererende klassenraad dd. 23.06.2016 en dd. 04.07.2016 die aan [Sarah Portael] een C-attest toekennen en tegen de beslissing [van] 18 augustus 2016 van de beroepscommissie waarbij de toekenning van oriënteringsattest C aan [Sarah Portael] wordt bevestigd”.

De Raad van State wordt voorts verzocht bij voorlopige maatregel te bevelen “dat het bevoegde orgaan opnieuw een beslissing neemt binnen de 3 dagen na uitspraak en dit onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 € per dag vertraging”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leila Tijini, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Lize Vandersteegen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2015-2016 leerling in het derde jaar van de derde graad kinderzorg (BSO) bij de Ursulinen Mechelen.

3.2. Zij loopt tijdens het schooljaar stage in drie verschillende instellingen, te weten de vrije basisschool voor buitengewoon onderwijs De Sprankel

te Mechelen, de buitenschoolse kinderopvang Het Speelhuis te Sint-Katelijne-Waver en het kinderdagverblijf Mut de Muis te Mechelen.

3.3. Het jaarrapport van verzoekster geeft volgend beeld:

Vakken	Uren	Kerst			Rapport juni			Jaarrapport			
		DW	EX	TOT	DW	EX	TOT	DW	EX	TOT	Me
Frans	2	51	-	51	65	-	65	60	-	60	69
Gezondheid en welzijn	1	36	-	36	49	-	49	46	-	46	55
GIP: zie GIP-rapport	0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Godsdienst	2	82	-	82	78	-	78	80	-	80	90
Lichamelijke opvoeding	2	84	-	84	89	-	89	87	-	87	85
Project algemene vakken	4	70	-	70	68	-	68	69	-	69	81
Stage: zie stagerapport	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
VZ - Indirecte zorg	1	73	-	73	46	-	46	57	-	57	65
Expressie		30	-	30	67	-	67	53	-	53	67
Muzikale activiteiten	1	63	-	63	40	-	40	46	-	46	86
Plastische en dramatische activiteiten	2	25	-	25	75	-	75	55	-	55	63
Pedagogisch handelen		55	-	55	45	-	45	49	-	49	58
Pedagogisch handelen (1)	3	51	-	51	32	-	32	40	-	40	59
Pedagogisch handelen (2)	3	58	-	58	57	-	57	58	-	58	59
Kennis		52			51			52			60
Kwaliteitszorg		64			72			69			76
Vaardigheden		61			56			58			55
Totaal				60			62			61	70

Verzoekster behaalt voorts een onvoldoende voor de stage en een onvoldoende voor de geïntegreerde proef (GIP).

De delibererende klassenraad kent op het einde van het schooljaar aan verzoekster een oriënteringsattest C toe.

3.4. Na overleg wordt de klassenraad opnieuw samengeroepen. Op 30 juni 2016 beslist hij evenwel om het toegekende attest te handhaven. Die beslissing wordt door de graaddirecteur samen met een uitvoerige toelichting van meer dan vier bladzijden aan verzoekster meegedeeld op 4 juli 2016.

3.5. Op 8 juli 2016 stelt verzoekster beroep in bij het schoolbestuur.

De daartoe aangestelde beroepscommissie beslist op 18 augustus 2016, verzoekster gehoord, om het C-attest te handhaven.

De commissie motiveert:

“Uit de hoorzitting blijkt dat Sarah Portael vraagt aan de beroepscommissie om de stagebeoordeling in kinderdagverblijf Mut De Muis te herzien. De school heeft de eindverantwoordelijkheid voor de stagebeoordeling. Zelfs als de beroepscommissie de oorspronkelijke beoordeling van de stageplaats Mut De Muis in rekening brengt, dan is de eindevaluatie van de stage op jaarbasis onvoldoende.

Volgende basiscompetenties, minimaal nodig zijn om als kinderbegeleider te kunnen starten op de arbeidsmarkt, werden beoordeeld:

- Binnen een welomschreven opdracht kwaliteitsbewust handelen: geslaagd op alle stageplaatsen
- Basiscommunicatie: op 2 van de 3 stageplaatsen is Sarah hiervoor niet geslaagd.
- Methodisch handelen m.b.t. de indirecte zorg en gezondheid en welzijn: geslaagd op alle stageplaatsen
- Pedagogisch handelen: op 2 van de 3 stageplaatsen is Sarah niet geslaagd.
- Stageboek: niet geslaagd op de 3 stageplaatsen

Deze basiscompetenties werden beoordeeld door een team leraren.

De beroepscommissie is van oordeel dat Sarah Portael niet alle basisdoelstellingen van het 7de specialisatiejaar Kinderzorg behaald heeft en bijgevolg niet geslaagd is voor het geheel van de vorming:

- Niet geslaagd voor de stage
- Tekorten op jaarbasis op de beroepsgerichte vakken Pedagogisch Handelen 49 % en Gezondheid en welzijn 45%
Wisselende resultaten met tekorten in december voor Gezondheid en Welzijn (36 %), Expressie (30 %) door het onderdeel Plastische en dramatische activiteiten (25 %) en tekorten in juni voor Gezondheid en Welzijn (49 %), Indirecte Zorg (46 %), Pedagogisch Handelen 1 (32 %) en Muzikale activiteiten (40 %).
- Niet geslaagd voor de geïntegreerde proef: 48%: procesevaluatie: 43,4 %; productevaluatie: 52,2%.

Uit alle documenten (rapporten, feedback op toetsen, taken en in het stageboek, stagerapporten, paasbrief, open klassenraad, gesprekken met leraren, vertrouwensleraar, directie en graadcoördinator ...) blijkt dat voldoende feedback en remediëringskansen geboden zijn. De peerevaluatie van de animatienamiddag heeft ze meegemaakt voor haar eigen groepje en voor minstens een andere groep.

Sarah heeft remediëringskansen laten liggen door taken niet in te dienen.

De stagegids stelt enkel dat de stageverslagen wekelijks nagekeken worden.

Het leerplan Kinderzorg vermeldt 39 doelstellingen. Die dienen allemaal in voldoende mate bereikt te zijn om te kunnen slagen.

De beroepscommissie stelt vast dat Sarah de leerplandoelstellingen onvoldoende beheerst.

Beslissing

Op basis van bovenstaande motivering, oordeelt de beroepscommissie dat het beroep ontvankelijk is maar ongegrond. Derhalve beslist de beroepscommissie om het oriënteringsattest C te handhaven.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Met de verwerende partij wordt vooralsnog aangenomen dat het beroep – en dus de vordering – enkel ontvankelijk is ten aanzien van de eindbeslissing, namelijk de beslissing van de beroepscommissie van 18 augustus 2016, die ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep immers in de plaats is gekomen van de eerdere klassenraadbeslissingen.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

6. Verzoekster zet in het inleidend verzoekschrift uiteen dat zij niet in kennis gesteld werd door de verwerende partij van het bestaan van de UDN-procedure zodat het feit dat zij geen procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend, niet tegen haar gebruikt mag worden om te oordelen dat er geen spoedeisendheid is. Er is volgens haar spoedeisendheid omdat zij door

de bestreden beslissing ofwel een arbeidsjaar verliest ofwel een studiejaar. Door de annulatieprocedure af te wachten, is het zeker dat verzoekster een schooljaar verliest of een arbeidsjaar verliest.

7. Volgens de verwerende partij is er geen sprake van spoedeisendheid. Verzoekster had volgens haar de UDN-procedure moeten inzetten om de realisatie van het beweerde nadeel nuttig te voorkomen. Verzoekster geeft geen aanvaardbare verantwoording om af te zien van die procedure. Door haar keuze om een beroep te doen op de gewone schorsingsprocedure zal noodzakelijk het schooljaar al zo ver gevorderd zijn dat het verlies van een schooljaar niet meer zo evident kan worden ingeroepen. Verzoekster heeft dit zelf mee in de hand gewerkt.

De verwerende partij wijst erop dat geen enkele bepaling haar oplegt om verzoekster te wijzen op de mogelijkheid van een UDN-procedure en dat die informatie op de website van de Raad van State is terug te vinden. Zij wijst ook erop dat verzoekster heel lang heeft gewacht om de vordering in te stellen.

Beoordeling

8.1. Het is correct dat verzoekster haar zaak beter zou hebben geïndiend met het instellen van een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De verwerende partij heeft het ook bij het rechte eind als zij stelt niet formeel verplicht te zijn om verzoekster bij de mededeling van de beroepsmogelijkheden ook expliciet te attenderen op het bestaan van de UDN-procedure.

De verwerende partij verliest evenwel uit het oog dat verzoekster leerling is in het laatste jaar, een specialisatiejaar, van haar opleiding. Aangezien zij nog niet over het vereiste diploma beschikt, mag het verzoekster niet kwalijk worden genomen dat zij de thans bestreden beslissing, die uitvoerbaar is, ondergaat en momenteel haar jaar overdoet. Zoals verzoekster ter terechtzitting doet gelden, is een voortgezette opleiding als kleuterleidster in het hoger onderwijs

georganiseerd volgens een semestersysteem en geeft een uitspraak over de schorsing haar nog steeds uitzicht op een inschrijving in het tweede semester. Een uitspraak in de zaak ten gronde zou hiervoor te laat komen.

8.2. In die omstandigheden oordeelt de Raad dat de voorwaarde van de spoedeisendheid is vervuld.

VII. Ernst van de middelen

A. Vooraf

9.1. Hiervóór is overwogen dat de vordering niet ontvankelijk is voor zover ze is gericht tegen de twee klassenraadbeslissingen.

9.2. Dit betekent dat verzoekster op het eerste gezicht geen belang heeft bij de middelen of middelonderdelen waarin zij kritiek formuleert op die klassenraadbeslissingen.

Het betreft het tweede onderdeel van het eerste middel, het volledige tweede middel en het derde, vierde en vijfde middel voor zover verzoekster die middelen betreft op de klassenraadbeslissingen.

9.3. Voorts zij vooraf ook reeds vastgesteld dat verzoekster meermaals kritiek levert op de beoordeling van haar stage bij ‘Mut de Muis’, omdat die volgens haar ten onrechte zou zijn aangepast.

Zij gaat eraan voorbij, zo lijkt, dat de beroepscommissie net ingevolge de kritiek van verzoekster uitdrukkelijk abstractie maakt van de door verzoekster bekritiseerde aanpassing van de beoordeling van die stageplaats en dat zij slechts voortgaat op de oorspronkelijke beoordeling van die stageplaats.

Verzoekster lijkt dan ook zonder belang bij de kritieken die zij ontleent aan de aanpassing van de beoordeling van de stageplaats Mut de Muis.

9.4. Hierna wordt dan ook aan de (onderdelen van de) middelen die om de zo-even gegeven redenen *prima facie* onontvankelijk zijn, geen aandacht meer gegeven.

B. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

10.1. In het eerste middel voert verzoekster aan dat de beroepscommissie de formelemotiveringsplicht en de materiële motiveringsplicht heeft geschonden.

10.2. Wat de formelemotiveringsplicht betreft, verwijst verzoekster naar haar bezwaarschrift in de administratieve beroepsprocedure en betoogt zij dat de bestreden beslissing “geen enkel antwoord op de volgende belangrijke argumenten [omvat]”:

- “- de argumenten met betrekking tot de twijfelachtige cijfers voor vakken die gegeven worden door [D.B.], die een verstoorde relatie heeft met verzoekster en die een stagerapport volledig heeft veranderd zonder hiervan de stageplaats noch verzoekster te hebben verwittigd en aldus de schijn heeft gewerkt dat de negatieve beoordeling de oorspronkelijke beoordeling van de stageplaats was [...]
- de argumenten met betrekking dat evaluatie gebaseerd moet zijn op transpar[a]ntie, validiteit, betrouwbaarheid en objectiviteit en dat op het gebied van remedi[ë]ring begeleiding werd gefaald nu er geen enkele concrete tip werd gegeven. [...]
- Dat er geen antwoord werd gegeven op de vraag naar een copij van het verslag van de jury met betrekking tot de GIP noch werd het verslag overgemaakt
- De argumenten met betrekking tot het feit dat het niet mogen deelnemen aan de peerevaluatie binnen de GIP, Sarah een leermoment heeft ontzeg[d]
- De argumenten met betrekking tot het feit dat de stagerapporten, als men het aantal ‘voldoende’ en ‘goed’ [...] van de 39 leerplandoelstellingen optelt, wel degelijk aantoont dat Sarah wel de leerplandoelstellingen (39 criteria) heeft behaald en dat zij bijgevolg wel de basiscompetenties van

7 KZ beheerst. Dat hieruit blijkt dat niet de realisatie van de leerplandoelen als criterium tot slagen geldt, doch wel iets anders maar wat blijft onduidelijk?

- De argumenten met betrekking tot de remediëring, met name dat er geen enkel spoor van concrete inhoudelijke tips terug te vinden zijn en dat de school qua begeleiding heeft gefaald.”

10.3. De materiëlemotiveringsplicht is volgens verzoekster geschonden omdat de vaststelling door de beroepscommissie dat zij niet geslaagd is op de basiscompetenties die in het kader van de stages werden beoordeeld niet correct is. Voortgaande op het totaal behaalde aantal vermeldingen ‘onvoldoende’, ‘voldoende’ of ‘goed’ op de verschillende evaluatiecriteria die beoordeeld worden door de stagementor van de stageplaats, kan men volgens verzoekster “juist en concreet oordelen of men al dan niet geslaagd is op voormelde basiscompetenties en/of leerplandoelstellingen en bijgevolg al dan niet geslaagd voor de stage”. Verzoekster gaat over tot een “concrete, grondige analyse van alle stagerapporten”. Die leert haar dat zij wel degelijk geslaagd is voor de stage op jaarbasis. Verzoekster onderbouwt haar argumentatie met “een overzicht, gemaakt door verzoekster na grondige analyse van de stagerapporten, en dus met een juiste optelling van de leerplandoelstellingen (met name nagaan of zij meer voldoendes en goed heeft voor de leerplandoelstellingen die betrekking hebben op een welbepaalde basiscompetentie om nadien na te gaan of zij al dan niet geslaagd is voor een welbepaalde basisdoelstelling)”.

Beoordeling

De formelemotiveringsplicht

11. De verhaalmogelijkheid waarvan verzoekster gebruik heeft gemaakt houdt in dat de beroepscommissie kennis neemt van de bezwaren van de leerling, deze zorgvuldig onderzoekt, ze beoordeelt en beantwoordt.

De formelemotiveringsplicht legt evenwel aan de beroepscommissie niet de verplichting op om alle grieven opgeworpen door de leerling af-

zonderlijk te beantwoorden. Het volstaat daarentegen indien in de beslissing zelf de motieven opgenomen worden die de beslissing kunnen dragen.

Het bestaan en de zin van de administratieve beroepsprocedure vereisen wel dat een uitdrukkelijke repliek volgt op de vragen die voor de leerling blijkens haar beroepschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze terecht zijn gesteld, mogelijk tot een voor de leerling gunstiger resultaat leiden.

12.1. Verzoekster wijst op de verstoorde relatie met leerkracht D.B. om de betrouwbaarheid van de cijfers voor stage, GIP en het vak pedagogisch handelen in twijfel te trekken. Volgens verzoekster is op die grief geen antwoord gevolgd in de bestreden beslissing.

12.2. Gewis had de beroepscommissie meer uitvoerig mogen zijn ingegaan op de klacht van verzoekster.

Ook is het zo dat de Raad van State zich niet in de plaats mag stellen van de beroepscommissie en in haar plaats de grieven beantwoorden.

De Raad van State mag zich in de huidige stand van de rechtspleging wel afvragen of verzoekster belang heeft bij haar grief en of een schorsing op die grond aan verzoekster enige kans biedt op een gunstiger resultaat.

12.3.1. Wat de stage Mut de Muis betreft, is hiervóór reeds toegelicht dat verzoekster geen belang bij haar grief heeft, aangezien de beroepscommissie in de bestreden beslissing abstractie maakt van de door D.B. aangepaste beoordeling van de bedoelde stageplaats.

Voor het overige mist de grief in die mate feitelijke grondslag, aangezien de beroepscommissie wel degelijk heeft geantwoord door op te merken dat de basiscompetenties voor de stagebeoordeling “werden beoordeeld door een team leraren”.

12.3.2. Voorts stelt de Raad vast dat verzoekster voor de GIP niet geslaagd is (48%), en dit ingevolge een onvoldoende procesevaluatie (43,4%). De beroepscommissie maakt zich die evaluaties eigen.

Uit de stukken van het dossier en de toelichting van de verwerende partij blijkt vooralsnog dat de procesevaluatie – en de GIP in het algemeen – net zoals de stage het resultaat is van een beoordeling van meerdere opdrachten waarbij ook meerdere leerkrachten zijn betrokken. De vaststelling, door de beroepscommissie, dat de competenties beoordeeld werden door een team leraren gaat dus *prima facie* ook op voor de beoordeling van de GIP.

Bovendien mag worden aangenomen dat verzoekster hiervan ook op de hoogte is.

Daarenboven geeft verzoekster in haar bezwaarschrift aan de beroepscommissie – of, overigens, in de huidige procedure voor de Raad van State – geen elementen waarmee zij de verstoorde band toelicht en concreet relateert aan de haar gegeven GIP-beoordelingen, laat staan elementen die aannemelijk maken dat D.B. bij de teambeoordeling van de procesevaluatie heeft doorgewogen op doorslaggevend negatieve wijze.

Verzoekster maakt in die omstandigheden niet aannemelijk dat een meer uitdrukkelijk antwoord door de beroepscommissie op dit punt tot een voor haar gunstiger beoordeling van de procesevaluatie – en dus van de GIP in haar geheel – kan leiden.

12.3.3. Verzoekster is zeer nipt niet geslaagd voor het vak pedagogisch handelen (49%).

Daar staat tegenover dat verzoekster alleszins ook tekorten op tekent voor de stage en voor de GIP en voor het vak gezondheid en welzijn. De

beroepscommissie stelt ook vast dat de resultaten voor de overige vakken veeleer zwak zijn en dus niet van aard om de tekorten te compenseren.

Aan al die vaststellingen voegt de Raad toe dat verzoekster in de beroepsprocedure weliswaar wijst op de vertroebelde relatie met D.B., maar dat zij die klacht noch voor de beroepscommissie noch thans voor de Raad van State in die zin nader uitwerkt dat zij minimaal aannemelijk maakt dat de eventuele slechte verstandhouding ook de door D.B. gegeven punten effectief hypothekeert. Zo blijkt niet, of wordt zelfs niet beweerd, dat de evaluatie voor pedagogisch handelen niet correct zou zijn verlopen en dat zij daarom minder punten heeft gekregen dan zij verdiende. In haar bezwaarschrift poneert verzoekster enkel dat de “verstoorde relatie” leidt tot “twijfelachtige getallen”. De notulen van de hoorzitting leren ook niet meer dan dat verzoekster op de verstoorde relatie wijst en dat zij het gevoel had dat D.B. haar voortdurend viseerde.

12.4. Al deze gegevens samen genomen doen besluiten, in de huidige stand van de rechtspleging, dat de ongestaafde wijze waarop verzoekster haar klacht over D.B. heeft aangebracht bij de beroepscommissie hoe dan ook geen uitvoerig antwoord vereiste en dat daarenboven vooralsnog niet wordt ingezien hoe het door de beroepscommissie na een schorsingsarrest eventueel aanvullend te geven antwoord, zelfs indien dit gepaard zou gaan met een heroverweging van het resultaat voor het vak pedagogisch handelen, ook maar enigszins tot een voor verzoekster gunstiger eindresultaat kan leiden.

13.1. Verzoekster neemt op de korrel dat er geen antwoord is gegeven op de argumenten dat op het gebied van remediëring en begeleiding is gefaald en dat haar een leermoment is ontzegd doordat zij niet mocht deelnemen aan de *peer* evaluatie.

13.2. Wat het leermoment betreft, lijkt de grief feitelijke grondslag te missen, voor zover de beroepscommissie hierop antwoordt dat verzoekster de *peer*

evaluatie van de animatienamiddag heeft meegemaakt voor haar eigen groep en voor minstens een andere groep.

Meer in het algemeen, en zoals de Raad al in legio arresten heeft overwogen, heeft verzoekster geen belang erbij dat haar vragen over de remediëring, de begeleiding of ontbrekende leermomenten niet of onvoldoende zijn beantwoord. Aangenomen immers wordt dat de antwoorden op grieven omtrent remediëring en begeleiding eventueel op de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de onderwijsverstrekker betrekking hebben, maar het behaalde resultaat niet kunnen veranderen. Verzoekster toont in de huidige stand van de procedure niet aan dat het in haar zaak anders moet zijn.

14.1. Verzoekster voert aan dat geen antwoord is gegeven op de vraag naar een afschrift van het juryverslag met betrekking tot de GIP.

14.2. De verwerende partij verduidelijkt in de nota met opmerkingen dat er geen eindverslag van de jury bestaat met betrekking tot alle onderdelen van de GIP-evaluatie. Dit wordt verklaard, aldus de verwerende partij, omdat de leerlingen bij de aanvang van het schooljaar worden geïnformeerd over de samenstelling van de jury en de door de jury te hanteren beoordelingscriteria, omdat de onderdelen van de proces- en productevaluatie door verzoekster vooraf gekend waren en omdat het uiteindelijke cijfer voor de GIP wordt bepaald door een weging van de proces- en de productevaluatie. De verwerende partij stelt voorts:

“Wat de kennisgeving van de resultaten aan verzoekende partij betreft, kan in eerste instantie worden verwezen naar het rapport en overzicht van de behaalde scores volgens bovenstaande tabel, waarbij de scores ook per leerplandoelstelling worden weergegeven (stuk c.2.f).

Maar ook de resultaten en motivatie per onderdeel waren voor verzoekende partij gekend. Zo werden de evaluatieformulieren in bijlage bij de informatiebundel inzake de GIP (stuk A.3, pagina 15 e.v.) uitvoerig ingevuld en besproken: de GIP-namiddag (project 1) werd in detail schriftelijk beoordeeld door de juryleden, waarvan verzoekende partij het verslag (stuk C.2.g) reeds in juni heeft mogen ontvangen.

En ook de evaluatie van de mondelinge presentatie werd tijdens de eindpresentatie van verzoekende partij door de juryleden ingevuld (stuk C.2.h). Het is dit formulier met aantekeningen dat de basis vormde voor de be-

spreking tussen de juryleden, waaruit dan het uiteindelijk cijfer voor de eindpresentatie voortkomt, eveneens terug te vinden op het rapport van 27 juni 2016 (stuk C.2.f) en dus kenbaar voor verzoekende partij.

Voor project 2, de presentatie van ‘het ideale kinderdagverblijf’, werd de voorbereiding voornamelijk tijdens de lessen en het seminarie voorbereid; een aantal deelopdrachten zijn ook dan geëvalueerd. Dat de beroepscommissie deze evaluatie niet nogmaals uitdrukkelijk meedeelt, maar hier slechts naar verwijst door het vermelden van de rapporten (stuk C.2.f), schendt de formele motiveringsplicht niet.”

14.3. Gelet op deze niet door verzoekster tegengesproken uitleg en in acht genomen de stukken van het administratief dossier waarnaar de verwerende partij verwijst en die verondersteld worden aan verzoekster bekend te zijn, ziet de Raad van State vooralsnog niet welk nadeel verzoekster heeft ondervonden door het feit dat de beroepscommissie heeft nagelaten uitdrukkelijk te verduidelijken dat er geen eindverslag van de GIP-jury bestaat en dat de quoterings van de GIP steunt op reeds aan verzoekster bekende gegevens.

15.1. Evenmin leest verzoekster een antwoord op haar argumentatie met betrekking tot het feit dat zij voor de stage de leerplandoelstellingen heeft behaald als men het aantal ‘voldoende’ en ‘goed’ optelt.

15.2. In de bestreden beslissing kan verzoekster de gedachtegang lezen die de beroepscommissie volgt om te oordelen dat zij niet is geslaagd voor de stage. Verzoekster mag het daarmee ten gronde oneens zijn, maar dit houdt verband met de materiële motieven en staat los van de formelemotiveringsplicht, waaraan op dit punt voldaan lijkt te zijn.

16. Uit wat voorafgaat volgt dat het eerste middel, voor zover het is geput uit de schending van de formelemotiveringsplicht, niet ernstig is.

Materiële motiveringsplicht

17.1. Verzoekster meent uit een optelsom van het aantal deelquoteringen ‘voldoende’ en ‘goed’ van de stagementoren te mogen afleiden dat zij wel voldoet aan de leerplandoelstellingen van de stage.

17.2. Verzoekster gaat eraan voorbij, vooreerst, dat niet de stagementoren maar de klassenraad en vervolgens de beroepscommissie over het al dan niet slagen van een leerling oordelen.

Voorts past verzoekster bij haar optellingen geen bestaande regel toe met betrekking tot de wijze van evalueren van de stage, noch zelfs maar een vooraf aangenomen richtlijn van de verwerende partij. Zij stelt gewoon haar eigen berekeningswijze in de plaats van de beoordeling van de beroepscommissie.

Welnu, het behoort tot de autonomie van de klassenraad en, vervolgens, van de beroepscommissie om de prestaties van verzoekster te beoordelen. Zij zijn daarbij geenszins verplicht aan elke leerplandoelstelling een gelijk gewicht te geven en om vervolgens over te gaan tot een louter mathematische optelling van het aantal ‘voldoende’ en ‘goed’.

De volgende passus uit de nota met opmerkingen van de verwerende partij wordt daarom in de huidige stand van de rechtspleging bijgevalen:

“Verzoekende partij stelt een andere beoordeling van de stage voorop waarbij ze nagaat of ze per basiscompetentie (kwaliteit bewust handelen; communicatie; methodisch handelen; pedagogisch handelen; stageboek) op de helft of meer van de leerplandoelstellingen een ‘voldoende’ of ‘goed’ heeft behaald. Deze mathematische benadering staat evenwel haaks op de benadering die de school hanteert. Het is niet omdat verzoekende partij voor een aantal leerplandoelstellingen een ‘voldoende’ of een ‘goed’ heeft behaald, dat zij daarom in algemene zin de leerplandoelstellingen in voldoende mate heeft bereikt. Bovendien is de eindbeoordeling geen optelsom van de kruisjes die door de stagementor werden gegeven [...]; zoals gezegd ligt de eindbeoordeling bij de school.”

Door aldus te vertrekken van een verkeerd ideëel, eigen uitgangspunt in plaats van concreet in te gaan op de beoordeling door de beroepscommissie van de voorliggende stukken, faalt verzoekster erin om aan te tonen dat de beslissing van de beroepscommissie niet steunt op in feite juiste en in rechte draagkrachtige motieven.

18. Voor zover het is gesteund op de schending van de materiële motiveringsplicht, is het eerste middel evenmin ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

19. Het derde middel is geput uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In de toelichting bij het middel bespreekt verzoekster hoofdzakelijk de beoordeling van de stageplaats Mut de Muis, zoals die is aangepast door D.B. Om de reeds aangegeven redenen is het middel in zoverre onontvankelijk.

Daarnaast betoogt verzoekster dat de verwerende partij het stagerapport ‘De Sprankel’ heeft aangepast, dat zij hiervan geen weet had en dat zij dus niet kan nagaan in hoeverre D.B. of de school een nieuw stagerapport hebben opgesteld. Volgens verzoekster heeft de beroepscommissie nagelaten het stagerapport te onderzoeken ten einde na te gaan of zij bij het nemen van de bestreden beslissing steunt op de juiste feitelijke bevindingen.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt volgens verzoekster ook uit het feit dat voor de eindbeoordeling van de stage, een beoordelingsgesprek diende plaats te vinden met de stagementor, de stagebegeleidster en verzoekster op het einde van de stage, wat niet gebeurd is voor de stageplaats De Sprankel.

Beoordeling

20. De verwerende partij legt een verklaring neer, ondertekend door de directie en de stagementoren van De Sprankel, waarin dezen verklaren dat het eerste stagerapport “naderhand bijgesteld is, maar niet alleen door [D.B.] maar in samenspraak met het schoolteam van De Sprankel”.

In de huidige stand van de procedure weegt dit stuk op tegen de loutere bewering waarbij verzoekster de authenticiteit van het bedoelde stage-rapport in vraag stelt.

21. In haar bezwaarschrift lijkt verzoekster voor de beroepscommissie niet aangevoerd te hebben dat de beoordeling van de stage ondeugdelijk zou zijn omdat geen beoordelingsgesprek is gevoerd met haar en de stagementor en de stagebegeleidster. Ook de notulering van de hoorzitting vermeldt geen dergelijke klacht. Bovendien verduidelijkt verzoekster niet welk nadeel zij heeft geleden door het eventuele wegvallen van dit gesprek en op welke wijze dit gesprek ertoe had kunnen leiden dat haar stage door de klassenraad of naderhand door de beroepscommissie positiever zou worden geëvalueerd. Ten slotte lijkt verzoekster nage-laten te hebben om de beroepscommissie, die immers als beroepsorgaan autonoom oordeelt als ware zij zelf de klassenraad, te vragen om de stagementor of de sta-gebegeleidster in haar aanwezigheid alsnog te horen over het verloop van de stage en dit ter vervanging van dit beoordelingsgesprek. Gelet op al deze vaststellingen, kan verzoekster dit aspect van haar grief op het eerste gezicht niet meer ontvan-kelijk voor een eerste keer doen gelden in een schorsingsprocedure voor de Raad van State.

22. Het derde middel mist ernst.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

23. In het vierde middel verwijt verzoekster de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout te hebben begaan.

Zij herhaalt haar zienswijze op de beoordeling van de stageplaatsen, reeds uiteengezet in het eerste middel, om nogmaals te concluderen dat zij *in globo* geslaagd is voor de stages.

Zij wijst erop dat zij een jaartotaal heeft van 61%, dat de vakken waarvoor zij een verwaarloosbaar tekort heeft gegeven zijn door D.B., dat een leerkracht heeft meegedeeld dat “iedereen” onder de indruk was van de GIP-presentatie wat niet overeenstemt met het gegeven cijfer voor de presentatie.

Verzoekster onderstreept dat D.B. niet objectief heeft geoordeeld over haar prestaties. Verzoekster legt drie verklaringen voor van mededeelingen die ervan moeten doen blijken dat D.B. haar in het bijzonder viseerde.

Beoordeling

24. De beroepscommissie besluit om verzoekster niet geslaagd te verklaren omdat zij niet voldaan heeft aan de stage, niet geslaagd is voor de GIP, niet geslaagd is voor twee opleidingsonderdelen en zwakke resultaten behaalt voor een aantal andere vakken. Dat verzoekster een jaartotaal heeft van 61% (zonder met stage en GIP rekening te houden) en dat sommige van de vakken zijn gegeven door D.B., zijn gegevens die die vaststellingen niet tegenspreken.

Verzoeksters onvoldoende voor de GIP is het resultaat van een tekort op de procesevaluatie. Een goede GIP-presentatie, onderdeel van de productevaluatie, lijkt daaraan niets te kunnen veranderen. De verklaring van één

enkele leerkracht dat de jury onder de indruk was van de taalvaardigheid van verzoekster volstaat evenmin om de collectief toegekende punten voor de GIP-presentatie, waarbij niet enkel communicatie en taal maar ook houding en vooral inhoud worden beoordeeld, te doen wankelen.

De Raad van State leest in de toelichting van het middel voor het overige niets dat door hem nog niet is onderzocht en voorlopig verworpen bij de beoordeling van het eerste en het derde middel.

25. Het vierde middel is niet ernstig.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

26. Het vijfde middel is geput uit de schending van artikel 3.4.4-3.5 van het schoolreglement, schending van de stagegids en schending van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

De evaluatiecriteria transparantie, validiteit, betrouwbaarheid en objectiviteit zouden volgens verzoekster niet nageleefd zijn, omdat de stagerapporten achteraf werden aangepast en de eindevaluatie van de delibererende klasraden, bevestigd door de beroepscommissie, niet correct is. De stagerapporten zoals ingevuld door de stagementoren zouden aantonen dat de leerplandoelstellingen wel bereikt werden.

Voorts zou slagen voor de GIP geen *conditio sine qua non* zijn om te kunnen slagen.

Tot slot zou het schoolreglement 2015-2016, in vergelijking met dat van 2016-2017, bewijzen dat de school niet de eindverantwoordelijkheid heeft voor de stagebeoordelingen. Het schoolreglement dat op het ogenblik van de feiten

van toepassing was, rept met geen woord over de eindverantwoordelijkheid van de school bij de beoordeling van de stage.

Beoordeling

27. Voor zover het middel uitgaat van de aanpassing van de stage-rapporten is reeds uiteengezet waarom die grief niet ontvankelijk is, wat Mut de Muis betreft, of feitelijke grondslag mist, wat De Sprankel betreft.

Hiervóór is ook reeds aangegeven dat verzoekster niet vermag haar eigen beoordelingswijze van de stagerapporten aan de beroepscommissie op te leggen.

28. De bestreden beslissing steunt niet louter op het niet slagen voor de GIP. Het middel, dat van het tegendeel uitgaat, mist in zoverre feitelijke grondslag.

29. Wat ook te lezen moge zijn in het schoolreglement, uit de onderwijsregelgeving – inzonderheid de artikelen 115/6, §§ 1 en 4; 123/15, § 3, en 123/17 van de Codex Secundair Onderwijs en de artikelen 5, § 1, en 37, § 1, van het organisatiebesluit – volgt op het eerste gezicht dat alleen de delibererende klassenraad in eerste aanleg en alleen de beroepscommissie in beroep beslist over het al dan niet geslaagd zijn van de leerling. Zo de verwerende partij haar verantwoordelijkheid in een schoolreglement uitdrukkelijk of stilzwijgend zou delegeren aan derden, dan zou een dergelijke bepaling buiten toepassing moeten blijven. Verzoekster mag de verwerende partij bijgevolg niet vragen om slechts voort te gaan op de beoordelingen van de stagementoren.

30. Het vijfde middel is niet ernstig.

F. Zesde middel

Uiteenzetting van het middel

31. In het zesde middel merkt verzoekster op dat de bestreden beslissing de beroepsmogelijkheden niet correct aangeeft, inzonderheid wat de mogelijkheid betreft om een vordering in te stellen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Beoordeling

32. Zelfs indien verzoekster het bij het rechte eind zou hebben, wat de verwerende partij betwist, kan het middel niet leiden tot de gevorderde schorsing. Een tekortkoming bij de kennisgeving van de beslissing op het vlak van de vermelding van de beroepsmogelijkheden heeft immers *prima facie* geen weerslag op de regelmatigheid van de beslissing zelf.

G. Besluit

33. Er is niet voldaan aan de schorsingsvoorwaarde van het voorhanden zijn van een ernstig middel.

VIII. Voorlopige maatregelen

34. De vaststelling dat geen ernstig middel wordt aangevoerd, volstaat om ook het verzoek tot het bevelen van voorlopige maatregelen af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 december 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren